

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 68. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm3504/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Huus, og gjorde det høitidelige Løfte: dersom Gud Herren vil
 ledesage mig og give Foden og Klæden og føre mig tilbage i
 god Behold til min Faders Huus, da skal han være min Gud
 og denne Steen - Stule skal være mit Guds - Huus, og jeg vil
 tiende til ham af alt hvad han skænker mig!

I Syrien hvor Jakob tilbragde tyve Aar hos sin Mor-
 broder Laban, fik han to Kener for Ben, Rachel og Lea,
 begge Labans Døttre, men det ledte ved Labans Trædskhed og
 ei med Jakobs gode Villie; thi hans Huz stod kun til Nadsot.
 Han blev ogsaa der ved Guds Velsignelse en rig Mand, baade
 paa Horn og Gæds, og da han dermed vendte tilbage til Ga-
 naan, da maatte han en underlig Ting, thi ved Bækken Ja-
 kob som løber i Jordan, paa det Sted som siden kaldes Pu-
 nzel (Guds Vasken), kom der en Nat, han var alene, en
 Mand til ham og krodtes med ham, saa hans ene Høfte gik
 af Led, men fik dog ikke Bugt med ham, og da han i Dags-
 ningen sagde: Slip mig nu, da svarede Jakob: nei, jeg slipper
 dig ikke, før du velsigner mig. Høvd er dit Navn, sagde Man-
 den, og, paa Svaret, det er Jakob, sagde han: du skal ikke
 længer hedde Jakob men Israel (Guds Kamp), thi du
 har kæmpet med Gud som en Mand! Manden gik og Solen
 stod op, men Jakob holdte og Israels Ben øde ikke Høfte-
 Smeren paa noget Øye, fordi Jakobs blev forvalt.

At Edomiternes Stamfader Esau her stæner i
 Skægge med Israelskernes Stamfader Jakob, er seles-
 klart, og deraf sluttede Man i forrige Aarhundrede, at baade
 Jakob og Moses havde gjort Esau stammelig Uret; men
 da, gienem Lobet af tre Aar-Lustinder, Herodes den Store,
 affælig Ihukommelse, er den eneste Edomit, der vandt
 universal-historisk Navnkundighed, saa vil det attende Aarhun-
 dredes Gunst ligesaa lidt gavne Esaus Efter-Næst, som Herodes
 den Stores vilde vinde ved en Sammenligning mellem ham
 og den samtidsige „Israels Konge“ der unægtelig fik en

